

Besluit

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt (ACM) als bedoeld in artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht naar aanleiding van het bezwaar van SABIC Petrochemicals B.V. tegen het besluit van de ACM van 27 juli 2022 met kenmerk ACM/UIT/578681

Ons kenmerk : ACM/UIT/592949
Zaaknummer : ACM/22/179834
Datum : **03 februari 2023**

1. Samenvatting

In dit besluit op bezwaar wijst de ACM het verzoek van SABIC tot handhaving van artikel 29, zevende lid, van de Elektriciteitswet 1998 af. Dit artikel verplicht de netbeheerders om grootgebruikers van elektriciteit een korting te verlenen op hun transporttarieven. Deze korting wordt gebaseerd op het volume dat deze grootgebruikers afnemen, en wordt daarom ook wel volumecorrectie genoemd. SABIC verzocht de ACM om USG te verplichten om voor de periode vanaf 1 juli 2018 een volumecorrectie toe te passen op de transporttarieven die SABIC moet betalen. In dit besluit stelt de ACM na heroverweging opnieuw vast dat USG niet verplichting is tot het verlenen van de volumekorting. Daarom is er geen sprake van een overtreding van artikel 29, zevende lid, van de Elektriciteitswet 1998.

2. Verloop van de procedure

1. In haar besluit van 27 juli 2022 heeft de ACM het handhavingsverzoek van SABIC Petrochemicals B.V. (hierna: SABIC) van 26 januari 2022 tegen Utility Support Group B.V. (USG) afgewezen (hierna: bestreden besluit).¹
2. Op 5 september 2022 heeft SABIC hiertegen bezwaar ingesteld en verzocht om instemming met rechtstreeks beroep in de zin van artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).²
3. Bij brief van 30 september 2022 heeft de ACM SABIC in de gelegenheid gesteld om voor 31 oktober 2022 de gronden van bezwaar aan te vullen.³
4. Op 28 oktober 2022 heeft SABIC de gronden van bezwaar aangevuld.⁴
5. Op 16 november 2022 heeft de ACM een ontvangstbevestiging van de gronden verzonden. Daarbij heeft zij tevens gemotiveerd het verzoek van SABIC om instemming met rechtstreeks beroep afgewezen, omdat volgens haar de bestuurlijke fase nog niet geheel was afgerond en zij partijen in ieder geval nog in de gelegenheid wilde stellen hun bezwaren nader toe te lichten. Bovendien heeft zij zowel SABIC als USG (in de hoedanigheid van derde-belanghebbende in deze zaak) uitgenodigd voor de op een nadere datum vast te stellen hoorzitting.⁵

¹ Kenmerk ACM/UIT/578681.

² Kenmerk ACM/IN/713594.

³ Kenmerk ACM/UIT/584337.

⁴ Kenmerk ACM/IN/724365.

⁵ Brief aan SABIC: kenmerk ACM/UIT/586507. Brief aan USG: kenmerk ACM/UIT/586701.

6. Op 2 december 2022 heeft USG een schriftelijke zienswijze op de bezwaargronden van SABIC ingediend.⁶
7. Op 5 december 2022 heeft ten kantore van de ACM een hoorzitting plaatsgevonden, waarbij SABIC en USG in de gelegenheid zijn gesteld hun standpunten nader toe te lichten. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt.⁷

3. Achtergrond: partijen, handhavingsverzoek en bestreden besluit

USG

8. Utility Support Group B.V. (USG) is een joint venture van SABIC Petrochemicals B.V. en Rainbow Holdco B.V.. USG houdt zich bezig met de inkoop, productie, distributie en verkoop van elektriciteit, stoom, technische gassen, stikstof, lucht en water voor bedrijven op het industriecomplex Chemelot. Dit is een omvangrijk terrein van 800 hectare voor de chemische industrie.
9. USG is een niet-aangewezen eigenaar en beheerder van een elektriciteitsnet op het industrieterrein Chemelot te Geleen.⁸ USG moest op grond van artikel 10, negende lid, van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) als eigenaar van dit net hiervoor een netbeheerder aanwijzen. Op 29 november 2021 heeft USG een aanvraag ingediend om ontheffing van deze verplichting. Bij besluit van 9 juni 2022 heeft de ACM aan USG een ontheffing verleend als gesloten distributiesysteem (hierna: GDS), als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de E-wet.⁹ Met deze ontheffing is USG niet langer gehouden een netbeheerder aan te wijzen. Als houder van een ontheffing GDS is USG zelf verantwoordelijk voor het beheer, de veiligheid en het onderhoud van het elektriciteitsnet op het industrieterrein Chemelot in Geleen.

SABIC

10. Op het industrieterrein Chemelot is onder meer het chemiebedrijf SABIC Petrochemicals B.V. (SABIC) actief. SABIC vervaardigt grondstoffen voor de productie van verschillende kunststoffen.¹⁰ SABIC neemt energie af bij USG. Tussen (de voorloper van) SABIC en USG zijn daartoe drie Utility-overeenkomsten gesloten.

Het handhavingsverzoek van SABIC

11. Op 26 januari 2022 heeft SABIC bij de ACM een aanvraag om geschilbeslechting in de zin van artikel 51 van E-wet ingediend. Zij klaagt erover dat USG de zogenoemde "volumecorrectie" niet heeft toegepast bij het in rekening brengen aan SABIC van de transporttarieven. Deze volumecorrectie houdt - kort gezegd - in dat een verbruiker met een grote constante elektriciteitsafname recht heeft op een korting op de transporttarieven naar rato van de omvang en stabiliteit van het afgenomen volume aan elektriciteit.¹¹ SABIC stelde zich in haar brief van 26 januari 2022 op het standpunt dat USG vanaf 1 juli 2018 verplicht was om voornoemde korting toe te passen.
12. In dit kader voerde SABIC onder meer aan dat USG niet beschikt over een ontheffing als GDS. Gelet op het ontbreken van een ontheffing en de omstandigheid dat USG geen netbeheerder voor haar net heeft aangewezen, is volgens SABIC artikel 10, elfde lid, van de E-wet van toepassing. In

⁶ Kenmerk ACM/IN/732330.

⁷ Kenmerk ACM/UIT/588492.

⁸ Zie artikel 10, elfde lid, van de E-wet waarin is bepaald dat degene aan wie een net behoort, als beheerder van dat net handelt indien daarvoor geen netbeheerder is aangewezen.

⁹ ACM/UIT/579935.

¹⁰ Zie uittreksel van KvK.

¹¹ Artikel 29, zevende tot en met tiende lid, van de E-wet.

dit artikel is bepaald dat degene aan wie het net toebehoort dient te handelen als beheerder van dat net, waarbij de bij of krachtens de E-wet aan een (aangewezen, publieke) netbeheerder opgelegde verplichtingen van overeenkomstige toepassing zijn. Omdat artikel 10, elfde lid, van de E-wet op 1 januari 2018 in werking was getreden, meende SABIC dat artikel 29, zevende lid, van de E-wet vanaf die datum van overeenkomstige toepassing is op USG, en dat USG vanaf die datum haar de voornoemde volumekortingen had moeten geven.

13. Op 18 mei 2022 heeft SABIC de ACM bericht dat zij haar (primaire) verzoek om het geschil te beslechten intrekt, zodat haar verzoek van 26 januari 2022 enkel als een verzoek tot handhaving moet worden beschouwd. Daarbij ziet het handhavingsverzoek van SABIC op het geven van een bindende aanwijzing aan USG, of de inzet van een ander instrument om de verplichting uit artikel 29, zevende lid, van de E-wet na te leven.
14. Bij besluit van 9 juni 2022 heeft de ACM USG naar aanleiding van haar aanvraag van 29 november 2021 een ontheffing als GDS verleend.¹² De ACM heeft de gemachtigde van SABIC hiervan op de hoogte gesteld en gevraagd of deze ontwikkeling aanleiding gaf tot intrekking of wijziging van het handhavingsverzoek. Bij e-mail van 30 juni 2022 heeft de gemachtigde van SABIC laten weten dat SABIC haar handhavingsverzoek niet wenst aan te passen.

Het bestreden besluit

15. In het bestreden besluit heeft de ACM het handhavingsverzoek van SABIC afgewezen. De ACM concludeert dat USG de E-wet niet overtreedt door geen volumekortingen aan SABIC te geven.
16. Daarbij stelt de ACM allereerst vast dat zij niet bevoegd is om, zoals SABIC verzoekt, door handhavend optreden USG te gelasten over de periode vanaf 1 juli 2018 alsnog de volumekorting aan SABIC in rekening te brengen. Alleen de burgerlijke rechter is daartoe bevoegd.¹³
17. Vervolgens stelt de ACM in het bestreden besluit vast dat USG de E-wet niet heeft overtreden, omdat de verplichting tot het verlenen van volumekortingen niet op USG van toepassing is.
18. De ACM overweegt daartoe dat USG als beheerder van een GDS niet verplicht is volumekortingen aan SABIC toe te kennen. In het bestreden besluit licht de ACM toe dat ingevolge de relevante regelgeving de volumekorting alleen wordt toegepast bij het in rekening brengen van het door de ACM vastgestelde, gereguleerde transporttarief. Er moet sprake zijn van een aangewezen netbeheerder in de zin van de E-wet. Voor niet-aangewezen beheerders, met inbegrip van eigenaren van een GDS zoals USG, stelt de ACM geen tarieven vast. Die tarieven worden door de betrokken partijen, in dit geval dus USG en SABIC, onderling overeengekomen, en daarop is de volumecorrectieregeling dan ook niet van toepassing. Het vorenstaande geldt ook voor de situatie waarin USG nog geen ontheffing als beheerder van een GDS had.¹⁴
19. In een extra overweging van het bestreden besluit licht de ACM toe dat toepassing van de korting in dit geval bovendien zou leiden tot het tweemaal toepassen ervan: de door de wetgever beoogde volumekorting is in deze situatie immers al toegepast op het tarief dat landelijke netbeheerder TenneT bij USG in rekening brengt. USG geeft deze korting naar rato van gebruik door aan alle elektriciteitsverbruikers op Chemelot, dus ook aan SABIC. SABIC profiteert dus al van de met de volumecorrectieregeling beoogde kostenvoordelen. De ACM ziet dan ook niet in waarom dubbel profijt hiervan door SABIC gerechtvaardigd of redelijk zou zijn.¹⁵

¹² Kenmerk ACM/UIT/579935.

¹³ Bestreden besluit, randnummers 7-8.

¹⁴ Bestreden besluit, randnummers 9-14.

¹⁵ Bestreden besluit, randnummer 15.

20. Ten slotte overweegt de ACM in het bestreden besluit dat ook voor de situatie voorafgaand aan de verlening van de ontheffing als GDS, dus de situatie tot 9 juni 2022, geen sprake was van een verplichting voor USG tot het toepassen van een volumecorrectie voor SABIC.

4. De standpunten van partijen in bezwaar

De bezwaargronden van SABIC

21. SABIC voert in haar bezwaar drie gronden aan:

- In de eerste grond stelt zij dat de ACM zichzelf ten onrechte onbevoegd heeft verklaard ten aanzien van de periode vanaf 1 juni 2018.
- In de tweede grond voert SABIC aan dat de ACM ten onrechte heeft geoordeeld dat de volumecorrectie noch op een GDS, noch op een gedoognet van toepassing is.
- In de derde grond voert SABIC aan dat de ACM ten onrechte heeft geoordeeld dat indien de volumecorrectie op SABIC zou worden toegepast, zij dubbel zou profiteren van de regeling.

1. *“De ACM heeft zich ten onrechte onbevoegd verklaard voor de periode van 1 juni 2018 tot 9 juni 2022”*

22. SABIC voert aan dat USG de volumecorrectie tot en met heden niet aan haar heeft toebedeeld, waardoor sprake zou zijn van een doorlopende overtreding. Volgens SABIC betreft de ACM in haar oordeelsvorming alleen de situatie nadat de ontheffing door de ACM is verleend en heeft de ACM niet gemotiveerd waarom zij de situatie vóór het verlenen van de ontheffing niet in haar oordeelsvorming betreft. SABIC betoogt dat de E-wet voor de toepassing van de volumecorrectie geen onderscheid maakt tussen een beheerder van een net, een gedoognet of een GDS. Gelet hierop zou het verschil in kwalificatie van USG in de situatie voor en na verlening van de ontheffing volgens SABIC niet relevant zijn voor de vraag of sprake is van een doorlopende overtreding sinds 1 juli 2018. SABIC meent dat de ACM daar ten onrechte aan voorbij is gegaan.¹⁶ SABIC voegt hieraan toe dat de ACM het haar in ieder geval niet mag tegenwerpen als er wel sprake zou zijn van veranderde omstandigheden als gevolg van de verlening van de ontheffing aan USG. SABIC verzoekt de ACM om in haar beslissing op bezwaar naast een oordeel over de periode na het verlenen van de ontheffing, ook een oordeel te geven over de periode van 1 juli 2018 tot 9 juni 2022, waarin het gedoogstelsel op USG nog van toepassing is.¹⁷

2. *“De ACM heeft ten onrechte geoordeeld dat de volumecorrectie noch op een GDS noch op een gedoognet van toepassing is.”*

23. In haar tweede bezwaargrond voert SABIC aan dat de ACM ten onrechte heeft geoordeeld dat de volumecorrectie noch op een GDS, noch op een gedoognet van toepassing is. Dat de volumecorrectie van toepassing is op een GDS blijkt volgens SABIC uit artikel 29, zevende lid, van de E-wet. SABIC stelt dat zij als afnemer in de zin van artikel 1, onder c, van de E-wet kwalificeert omdat zij een aansluiting heeft op het net van USG. In artikel 1, onder i, van de E-wet, waarin een “net” wordt gedefinieerd, wordt geen onderscheid gemaakt tussen een net van een netbeheerder, een GDS of een gedoognet, zoals ook blijkt uit artikel 1, eerste lid, onder aq, van de E-wet, aldus SABIC. Artikel 15, zesde lid, van de E-wet verklaart vervolgens artikel 29, zevende lid, van de E-wet van overeenkomstige toepassing voor de eigenaar van een GDS. Dit betekent volgens SABIC dat USG verplicht is de volumecorrectie toe te passen op haar afnemers die daarvoor in aanmerking komen. Ingevolge artikel 15, zesde lid, onder b, van de E-wet is een groot deel van de artikelen uit de paragrafen 5 en 6 van de E-wet niet van toepassing voor de eigenaar van een GDS. SABIC merkt op dat de wetgever hiermee heeft beoogd om een lichter regime voor een GDS te introduceren (gericht op lastenvermindering), maar is van mening dat op grond van artikel 15, zesde lid, van de E-wet artikel 29 van deze wet wél op een GDS van toepassing is. Voorts verwijst SABIC naar overgangsartikel II uit de Wet van 18 december 2013 tot wijziging van de

¹⁶ Gronden van bezwaar, randnummers 2.1.2-2.1.6.

¹⁷ Gronden van bezwaar, randnummers 2.1.7-2.1.12.

Elektriciteitswet 1998.¹⁸ Hieruit blijkt volgens haar dat de eigenaar van een GDS vanaf 2014 de volumecorrectie dient toe te passen op de daarvoor in aanmerking komende afnemers. Ten slotte blijkt volgens SABIC ook uit de literatuur dat de volumecorrectieregeling van toepassing is op de houder van een ontheffing.¹⁹

24. Volgens SABIC volgt verder uit de E-wet niet dat de volumecorrectieregeling uitsluitend geldt voor de door de ACM gereguleerde nettarieven. Dit volgt volgens haar evenmin uit de in het bestreden besluit aangehaalde Nota naar aanleiding van het verslag bij de wijziging van de E-wet.²⁰ In de Memorie van Toelichting (hierna: MvT) bij de wijziging van de E-wet over de volumekorting is opgemerkt dat de korting non-discriminair is, en op basis van objectieve criteria wordt toegepast.²¹ Deze uitleg in de MvT sluit volgens SABIC aan bij de uitspraak van de Rechtbank Gelderland van 23 december 2019.²² Het onderscheid dat de ACM maakt tussen de toepasselijkheid van de volumecorrectie op een GDS en op een aangewezen netbeheerder kent volgens SABIC geen wettelijke grondslag en is discriminair.²³
25. Ten slotte voert SABIC in dit verband aan dat de volumecorrectie ook toegepast had moeten worden onder het gedoogstelsel. Dit volgt volgens haar uit artikel 10, elfde lid, van de E-wet. Dit artikel bepaalt dat de aan een netbeheerder opgelegde verplichtingen van overeenkomstige toepassing zijn op de eigenaar van een gedoognet, en dat deze laatste dus de volumecorrectie dient toe te passen indien een afnemer daarvoor in aanmerking komt. Onder verwijzing naar de MvT bij de wijzigingen van de E-wet, stelt SABIC dat hieruit volgt dat de wetgever heeft beoogd toezicht en handhaving door de ACM mogelijk te maken in een gedoogsituatie.²⁴

3. *“Er is geen sprake van dubbele toepassing van de volumecorrectie.”*

26. SABIC stelt dat de ACM zichzelf tegenspreekt wanneer zij in het bestreden besluit stelt dat het toepassen van een volumecorrectie ertoe zou leiden dat SABIC tweemaal van deze regeling zou profiteren. Volgens SABIC zou de ACM hebben betoogd dat SABIC geen recht heeft op een volumecorrectie, en nu stelt te willen voorkomen dat SABIC deze tweemaal krijgt. Bovendien is volgens SABIC het standpunt van de ACM gebaseerd op een onjuiste voorstelling van zaken. Zij wijst erop dat USG inderdaad de volumecorrectie ontvangt van TenneT, en dat dit “de verdienste [is] van SABIC”. SABIC ontvangt een deel van deze correctie, maar heeft volgens haar recht op meer, omdat ook andere afnemers, die niet voldoen aan de objectieve criteria van artikel 29, zevende lid, van de E-wet, een deel daarvan ontvangen. SABIC stelt dat haar handnavingsverzoek dan ook “niet ziet op het tweemaal ontvangen van de volumecorrectie, maar op het ontvangen van de volumecorrectie, en wel het volledige bedrag waar zij recht op heeft”.²⁵

De zienswijze van USG

27. Op 2 december 2022 heeft USG als derde-belanghebbende in deze zaak een schriftelijke zienswijze ingediend op de bezwaargronden van SABIC.²⁶ Daarin licht zij toe dat volgens haar het bezwaar tegen het bestreden besluit ongegrond dient te worden verklaard.
28. Zij onderschrijft de conclusie van de ACM dat er geen sprake is van een overtreding, noch voor de zogenoemde pre-ontheffingsperiode (de periode van af 1 juli 2018 tot 9 juni 2022), noch voor de ontheffingsperiode, vanaf 2022 tot op heden.²⁷

¹⁸ Wet van 18 december 2013 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998 (volumecorrectie nettarieven voor de energie-intensieve industrie), Stb. 2013, 575, p. 4.

¹⁹ Gronden van bezwaar, randnummers 2.2.1-2.2.13.

²⁰ Kamerstukken II, 2013-2014, 33 777, nr. 6, p. 6.

²¹ Kamerstukken II, 2013-2014, 33 777, nr. 3, p. 2.

²² Rechtsbank Gelderland 23 december 2019, ECL:NL:RBGEL:2019:6254.

²³ Gronden van bezwaar, randnummers 2.2.14-2.2.19.

²⁴ Gronden van bezwaar, randnummers 2.2.20-2.2.26.

²⁵ Gronden van bezwaar, randnummers 2.3.1-2.3.6.

²⁶ Kenmerk ACM/IN/7322330.

²⁷ Zienswijze USG, randnummers 4-10.

29. Voor beide periodes concludeert USG in haar zienswijze, evenals de ACM in het bestreden besluit, dat er geen wettelijke grondslag is voor een verplichte toepassing van de volumecorrectieregeling.²⁸
30. Ten slotte gaat USG in haar zienswijze in op de aanspraak van SABIC op een dubbele volumekorting, die zij kwalificeert als “onredelijk en opportunistisch”. Zij licht daarbij toe dat dit ertoe zou leiden dat SABIC een veel kleiner deel van de kosten van USG zou betalen, en kleinere afnemers een veel groter deel dan volgens USG gerechtvaardigd is op basis van hun gecontracteerd transportvermogen. USG wijst er verder op dat de door SABIC voorgestane tariefsystematiek, waarin kosten, zoals beheerskosten, wel worden gesocialiseerd, maar de opbrengsten, zoals die uit de volumecorrectieregeling, niet, op gespannen voet staat met het non-discriminatiebeginsel.²⁹
31. Zij concludeert dan ook dat zij met haar huidige handelwijze niet in strijd handelt met de E-wet, en dat de ACM het handhavingsverzoek van SABIC in het bestreden besluit terecht heeft afgewezen.

5. Beoordeling van de gronden van bezwaar door de ACM

32. Anders dan in het bestreden besluit, gaat de ACM hierna eerst in op de vraag of in dit geval sprake is van een overtreding door USG, nu USG geen volumecorrectie heeft toegepast op de transporttarieven die zij in rekening brengt bij SABIC. Daartoe bespreekt de ACM allereerst de tweede en derde bezwaargrond van SABIC. Ten slotte gaat de ACM kort in op de eerste bezwaargrond van SABIC, waarin de ACM zich volgens haar ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om te besluiten zoals SABIC in haar handhavingsverzoek had verzocht.

5.1. De volumecorrectie is noch op een GDS, noch op een gedoognet van toepassing (bezwaargrond 2)

De volumecorrectie is niet van toepassing op een GDS en uit de E-wet volgt dat de volumecorrectie zich beperkt tot de door de ACM gereguleerde nettarieven

33. Omdat de eerste twee punten van de tweede bezwaargrond van SABIC nauw met elkaar samenhangen, bespreekt de ACM deze hierna gezamenlijk: dat de volumecorrectie niet van toepassing is op een GDS volgt namelijk uit de E-wet en de bijbehorende wetsgeschiedenis. Daaruit blijkt dat deze regeling niet van toepassing is op een GDS, maar uitsluitend op de door de ACM gereguleerde tarieven van een netbeheerder in de zin van de E-wet.
34. De ACM volgt SABIC niet in haar standpunt dat de volumecorrectie van toepassing is op een GDS. De ACM stelt namelijk uitsluitend transporttarieven vast voor netbeheerders die op grond van 10, tweede lid, of negende lid, in combinatie met het tiende lid, van de E-wet zijn aangewezen als netbeheerder in de zin van artikel 1, eerste lid, onder k, van de E-wet. Onder deze definitie valt niet de eigenaar van een GDS. Voor de eigenaar van een GDS stelt de ACM geen tarieven vast. Deze tarieven worden vastgesteld in privaatrechtelijke afspraken tussen de eigenaar van het GDS en diens aangeslotene, in dit geval dus tussen USG en SABIC.
35. De tarieven die een GDS-eigenaar met ontheffing in rekening brengt bij zijn aangeslotenen kunnen, en mogen, mede afhankelijk van de kwaliteitsverschillen tussen de diverse gesloten distributiesystemen, verschillen. Dit betekent echter niet dat eigenaren van deze netten zich niet ook aan bepaalde wettelijke vereisten dienen te houden. De wetgever heeft daarom in artikel 15

²⁸ Voor de ‘ontheffingsperiode’: zienswijze USG, randnummers 11-14; voor de ‘pre-ontheffingsperiode’: zienswijze USG, randnummers 15-19.

²⁹ Zienswijze USG, randnummers 20-26.

van de E-wet vastgelegd dat een GDS-eigenaar met ontheffing zich aan bepaalde basisvereisten voor het beheer van zijn net dient te houden. Daaronder vallen ook vereisten die zien op de methode van berekening van de tarieven. Hierna licht de ACM toe waarom op grond van de E-wet de verplichting tot het toepassen van de volumecorrectie van artikel 29, zevende lid, van de E-wet niet valt onder de basisvereisten die gelden voor de eigenaar van een GDS. Om die reden is USG als houder van een ontheffing voor de periode vanaf 9 juni 2022 tot op heden dan ook niet gehouden om volumekortingen te verlenen aan SABIC.

36. Weliswaar voldoet SABIC aan de objectieve criteria voor de volumecorrectie genoemd in artikel 29, zevende lid, van de E-wet (te weten een bedrijfstijd van ten minste 65% en een verbruik op jaarbasis van ten minste 50 GWh), maar uit artikel 15, zesde lid, van de E-wet volgt dat de verplichting om volumekortingen te geven niet van toepassing is op een GDS-beheerder. Zoals de ACM ook heeft toegelicht in het bestreden besluit,³⁰ verklaart deze bepaling de artikelen 28 en 29 van overeenkomstige toepassing voor de eigenaar van een GDS *met dien verstande dat niet* aan de verplichtingen bedoeld in de paragrafen 5 en 6 van hoofdstuk 3 van de E-wet behoefte te worden voldaan.³¹ De volumecorrectieregeling van artikel 29, zevende lid, van de E-wet staat in paragraaf 5 van hoofdstuk 3 van deze wet. In deze paragraaf worden de vereisten van de tariefstructuren van de gereguleerde tarieven uitgewerkt. De daarin opgenomen verplichting voor aangewezen netbeheerders om volumekortingen te verlenen aan afnemers die daarvoor in aanmerking komen, geldt op grond van artikel 15, zesde lid, van de E-wet *niet* voor de eigenaar van een GDS.
37. Hiervoor heeft de ACM al aangegeven dat met het “van overeenkomstige toepassing” verklaren van onder meer artikel 29 van de E-wet de wetgever heeft beoogd te regelen dat de eigenaar van een GDS onder meer bij de vaststelling van de methode voor de berekening van zijn tarieven, bepaalde basisvereisten die ook voor de gereguleerde tarieven gelden in acht neemt.³² Het uitgangspunt daarbij is dat de eigenaar van een GDS een methode moet toepassen die in ieder geval objectief, transparant en non-discriminair is.
38. Blijkens de MvT bij de invoering van het systeem van ontheffingen voor een GDS heeft de wetgever er op gewezen dat hiermee is beoogd dat er geen “verwarring bestaat tussen een <<gewone>> netbeheerder, waarvoor een uitgebreide set eisen geldt (...), en de eigenaar/beheerder van een gesloten distributiesysteem, waarvoor minder eisen gelden.”³³ De wetgever verklaart daarbij op een GDS ook artikelen uit de E-wet van toepassing waaraan moet worden voldaan in het kader van de Europese regels met betrekking tot het beheer van het net.³⁴ Daaruit volgt, aldus de MvT, onder meer dat de eigenaar van een GDS vooraf tarieven bekend moet maken, en dat hij deze tarieven objectief, transparant en non-discriminair moet toepassen. De ACM hoeft deze tarieven echter niet vooraf vast te stellen. Wél kan zij de methode voor de berekening van de tarieven op verzoek van een aangeslotene op een GDS toetsen aan de Europese regels. De ACM moet daarbij tevens rekening houden met de basisregels voor de tarieven uit de E-wet. De MvT voegt daaraan toe dat er in het geval van gesloten distributiesystemen belangrijke kwaliteitsverschillen bestaan tussen de verschillende systemen. Dit is een belangrijk verschil tussen de tarieven voor gesloten distributiesystemen en voor de regionale netbeheerders. Als voorbeeld noemt de MvT een verschil in kostenstructuur tussen het net van samenwerkende chemiebedrijven en het net van samenwerkende ICT-bedrijven. Een toets door de ACM van de methode voor het vaststellen van die tarieven kan er dan toe leiden dat eventueel verschillende methodes worden vastgesteld.³⁵

³⁰ Bestreden besluit, randnummer 13.

³¹ Zie artikel 15, zesde lid, onder b, van de E-wet.

³² Op grond van het achtste lid van artikel 15 van de E-wet kan de ACM zich op verzoek van een aangeslotene op een GDS uitlaten over de methode van berekening van die tarieven.

³³ Kamerstukken II, 2010-2011, 32 814, nr. 3, p. 30.

³⁴ Kamerstukken II, 2010-2011, 32 814, nr. 3, p. 30.

³⁵ Kamerstukken II, 2010-2011, 32 814, nr. 3, p. 31.

Uitgangspunt is dus dat alleen specifieke vereisten uit de E-wet van overeenkomstige toepassing worden verklaard op een GDS, en dat voor het overige partijen hun tarieven zelf overeenkomen.

39. Na de invoering van dit ontheffingenregime voor het GDS is op 1 januari 2018 de volumecorrectieregeling in werking getreden. In het bestreden besluit heeft de ACM toegelicht dat zowel uit artikel 29, zevende lid, van de E-wet, als uit de bijbehorende wetsgeschiedenis volgt dat de betreffende regeling “door de netbeheerder wordt toegepast binnen de systematiek die ACM hanteert voor de vaststelling van de tarieven”. Een eigenaar of beheerder van een GDS is blijkens het voorgaande géén netbeheerder in de zin van de E-wet, en bovendien stelt de ACM voor een GDS géén tarieven vast.³⁶ Daarnaast blijkt uit de wetsgeschiedenis dat de volumecorrectieregeling is geïntroduceerd vanuit de gedachte dat de veronderstelde kostenvoordelen voor het gehele energiesysteem van een gelijkmatige belasting van het net, onvoldoende zouden zijn verdisconteerd in de gereguleerde tariefensystematiek en de transporttarieven die de ACM op basis daarvan vaststelt. Ook vanuit deze doelstelling ligt het van overeenkomstige toepassing verklaren van deze regeling voor een GDS niet voor de hand.³⁷ De ACM is dan ook van oordeel dat de wetgever met de introductie van de volumecorrectieregeling niet heeft beoogd deze van toepassing te verklaren op een GDS.
40. In haar bezwaar geeft SABIC aan dit laatste argument niet te kunnen plaatsen. Zij citeert daarbij een deel van een passage uit de wetsgeschiedenis die de ACM ter onderbouwing van haar standpunt in het bestreden besluit had aangehaald. Het door SABIC geciteerde tekstonderdeel gaat uitsluitend over de geschatte omvang van de herverdeling van de nettatarieven. De wetgever heeft hiervan een schatting gemaakt die is gebaseerd op de informatie van TenneT en de regionale netbeheerders. Het door de ACM in het bestreden besluit geciteerde tekstonderdeel dat aan deze tekst voorafgaat verwijst naar de hiervoor genoemde doelstelling van de regeling. Hier gaat SABIC niet op in. SABIC verwijst hier nog naar de MvT waarin de wetgever stelt dat de volumecorrectie non-discriminatoire is, en op basis van objectieve criteria moet worden toegepast. Dit ziet echter uitsluitend op de wijze van toepassing van de regeling, maar hieruit kan níét worden afgeleid dat de regeling van toepassing zou zijn op een GDS.³⁸
41. SABIC onderbouwt haar stelling dat de volumecorrectie non-discriminatoire is en op basis van objectieve criteria wordt toegepast met een verwijzing naar een uitspraak van de Rechtbank Gelderland van 23 december 2019.³⁹ Ook in deze zaak ging het over de verplichting tot non-discriminatoire toepassing van de volumecorrectie. Deze verplichting staat hier echter niet ter discussie. Hier gaat het om de daaraan voorafgaande vraag of de regeling als zodanig ook van toepassing is op eigenaren van een GDS, en niet uitsluitend op netbeheerders in de zin van de E-wet. Hierover laat de rechtbank zich in deze zaak niet uit. De rechter stelt hier namelijk uitsluitend vast dat partijen op wie de regeling van toepassing is, op grond van de E-wet geen ruimte hebben om af te spreken dat zij deze niet zullen toepassen. De rechtbank laat zich niet uit over de vraag of de correctie ook van toepassing is op een GDS. Deze uitspraak kan dan ook de stelling van SABIC niet bevestigen.
42. Ten slotte geeft SABIC in randnummer 2.2.10 van haar bezwaargronden aan een bevestiging te zien van haar stelling dat uit artikel 15, zesde lid, van de E-wet volgt dat artikel 29, inclusief de volumecorrectieregeling uit het zevende lid, van toepassing is op een GDS. Zij citeert hier het overgangsartikel II uit de wet tot invoering van de volumecorrectieregeling.⁴⁰ Dit overgangsartikel verplicht voor het jaar 2014 onder meer de eigenaar van een GDS tot een correctie van het tarief op basis van artikel 29, zevende lid, van de E-wet. Tijdens de hoorzitting van 5 december 2022 heeft de ACM toegelicht dat de achtergrond van deze bepaling een andere is dan SABIC

³⁶ Bestreden besluit, randnummer 10.

³⁷ Bestreden besluit, randnummer 11; Kamerstukken II, 2013-2014, 33 777, nr. 6, p.6.

³⁸ Gronden van bezwaar, randnummers 2.2.14-2.2.16.

³⁹ Rechtbank Gelderland 23 december 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:6254, r.o. 4.7-4.8.

⁴⁰ Stb. 2013, nr. 575.

veronderstelt.⁴¹ De achtergrond van deze overgangsbepaling is namelijk dat in de periode voorafgaand aan deze wetwijziging de eigenaren van een GDS in 2014 nog de door de ACM vastgestelde tarieven voor systeemdiensten in rekening brachten bij hun aangeslotenen. De voorgaande bepaling voorziet erin dat, bij wijze van overgangsmaatregel, de eigenaar van een GDS de volumekorting namens TenneT toepast op de door haar namens TenneT in rekening gebrachte systeemtarieven bij de aangeslotenen op haar GDS. Hier volgt dus niet uit dat de eigenaar van een GDS daarnaast nog een zelfstandige verplichting heeft tot het in rekening brengen van een volumecorrectie.⁴²

Conclusie

43. De ACM concludeert op grond van het voorgaande dat een uitleg van de E-wet waarin de volumecorrectieregeling van toepassing zou zijn op een GDS zich slecht verhoudt tot de tekst en de systematiek van de E-wet en voorts ook geenszins volgt uit de wetsgeschiedenis. De wetgever heeft niet voorzien, laat staan beoogd, dat ook een eigenaar van een GDS volumekortingen moet toepassen wanneer hij tarieven in rekening brengt bij zijn aangeslotenen. Het bezwaar van SABIC dat de volumecorrectie ook van toepassing is op een GDS houdt daarom geen stand.

De volumecorrectie is niet van toepassing op het gedoogstelsel (de pre-ontheffingsperiode vanaf 1 juni 2018 tot 9 juni 2022)

44. Ook voor de periode voorafgaand aan de verlening van de ontheffing voor een GDS aan USG, is de ACM van oordeel dat de volumecorrectieregeling van artikel 29, zevende lid, van de E-wet niet van toepassing was. Gedurende de periode vanaf 1 juni 2018 tot 9 juni 2022 gold voor USG artikel 10, elfde lid, van de E-wet. In het bestreden besluit heeft de ACM onderbouwd dat ook voor deze periode niet kan worden geconcludeerd dat alle verplichtingen van de aangewezen netbeheerder zonder meer gelden voor de eigenaar van een net die niet als netbeheerder in de zin van de E-wet is aangewezen.⁴³
45. Evenmin als voor de situatie ná de verlening van de ontheffing, kan uit artikel 10, elfde lid, van de E-wet worden geconcludeerd dat de wetgever met dit artikel heeft beoogd dat alle op een netbeheerder rustende verplichtingen onverkort en ongeclausuleerd van toepassing zijn op de eigenaar van een net waarvoor geen beheerder is aangewezen. Uit de wetsgeschiedenis bij dit artikel blijkt dat de wetgever ook hier heeft beoogd een onderscheid te maken tussen een eigenaar van een net die beheerder is – middels aanwijzing –, en een eigenaar die dit niet is. Het artikel heeft als doel dat een eigenaar die (nog) niet is aangewezen, of niet meer is aangewezen, zich niet zonder meer aan zijn verplichtingen kan onttrekken en zijn taken kan verwaarlozen. De ACM houdt hier toezicht op en kan daarbij, evenals voor het regime van een GDS met ontheffing, rekening houden met de specifieke kenmerken van het net.⁴⁴ Bovendien geldt ook voor deze situatie dat de ACM hier niet de tarieven vaststelt. De hiervoor beschreven uitgangspunten bij de situatie van een GDS met ontheffing die er daar toe hebben geleid dat de volumecorrectie niet van toepassing is, leiden voor deze situatie dan ook tot dezelfde conclusie.
46. In haar bezwaargronden voert SABIC aan dat de wetgever heeft beoogd toezicht en handhaving mogelijk te maken bij netten waar geen netbeheerder voor is aangewezen, waardoor de eigenaar van een dergelijk net aan dezelfde verplichtingen moet voldoen als de netbeheerder, en dat de ACM dit dan ook kan, en moet, handhaven. Zij verwijst daarbij tevens naar enkele door de ACM in het bestreden besluit aangehaalde passages uit de MvT.⁴⁵ Dat de ACM toezicht kan houden op, en bij overtreding kan handhaven bij, netten waarvoor geen netbeheerder is aangewezen, staat wat de ACM betreft niet ter discussie. Waar het hier echter om gaat, is dat de voor de niet-aangewezen

⁴¹ Zie verslag hoorzitting, p. 4-5.

⁴² Zie hierover de toelichting bij het overgangsartikel II in de MvT (Kamerstukken II, 2013-2014, 33 777, nr. 3, p. 10-11), en de artikelen 15, vijfde lid, en 30 van de E-wet, zoals deze luiden vóór 1 januari 2015 toen ook het systeemdientarief op basis van de inwerkingtreding van deze wet werd afgeschaft.

⁴³ Bestreden besluit, randnummers 16-18.

⁴⁴ Kamerstukken II, 2016-2017, 34 627, nr. 3, p. 7 en p. 26. Zie ook zienswijze USG, p. 4-6.

⁴⁵ Gronden van bezwaar, randnummers 2.2.23-2.2.25.

eigenaar van een net geldende verplichtingen níet de verplichting tot het toepassen van een volumecorrectie omvatten. Waarom dat zo is heeft de ACM hiervoor uitgebreid toegelicht.

Conclusie

47. Ook voor de gedoogsituatie gedurende de periode vanaf 1 juni 2018 tot 9 juni 2022 ziet de ACM op grond van het voorgaande geen grond of reden om naleving van de verplichting tot een volumecorrectie jegens USG af te dwingen. De ACM concludeert dan ook dat deze bezwaargrond van SABIC geen doel treft, en dat USG de E-wet niet overtreedt door SABIC geen volumekorting te verlenen.

5.2. Er is sprake van een dubbele toepassing van de volumecorrectie (bezwaargrond 3)

48. In haar derde bezwaargrond gaat SABIC in op de overweging in het bestreden besluit waarin de ACM erop heeft gewezen dat de toepassing van een volumecorrectie door USG ertoe zou leiden dat deze correctie tweemaal wordt toegepast. De eerste keer is dit bij het in rekening brengen van het transporttarief door TenneT aan de eigenaar van het GDS, die dit vervolgens doorgeeft aan diens aangeslotenen. En daaroverheen zou dan nogmaals een correctie in rekening worden gebracht door de eigenaar van het GDS aan de afnemers die volgens de objectieve criteria ten aanzien van hun eigen verbruik daarvoor in aanmerking komen.⁴⁶
49. SABIC is van mening dat de ACM haar standpunt in deze baseert op een onjuiste voorstelling van zaken. SABIC onderkent dat USG een volumecorrectie ontvangt van TenneT en dat USG een deel daarvan verdisconteert in het transporttarief dat zij bij SABIC in rekening brengt. SABIC vindt echter dat zij de gehele korting dient te ontvangen, omdat die korting “de verdienste is van SABIC”. Daarnaast ontvangen als gevolg van de wijze van verdisconteren door USG ook afnemers die niet aan de objectieve criteria van artikel 29, zevende lid, van de E-wet voldoen een deel van die vergoeding, en wel naar rato van hun bij USG gecontracteerd transportvermogen. Daar gaat het volgens SABIC dus mis: zij is van mening dat zij recht heeft op de gehele volumecorrectie die USG ontvangt van TenneT.⁴⁷ USG heeft in haar zienswijze op de bezwaargronden aangegeven van mening te zijn dat zij met haar wijze van verdisconteren van deze correctie in overeenstemming handelt met haar verplichtingen uit de E-wet.⁴⁸
50. Naar aanleiding van deze bezwaargrond heeft de ACM tijdens de hoorzitting van 5 december 2022 aan SABIC verduidelijking gevraagd over de precieze reikwijdte van haar handhavingsverzoek. Uit wat SABIC hier naar voren brengt kan immers worden begrepen dat het verzoek betrekking had op de volumecorrectie die door USG aan (onder andere) SABIC wordt doorgegeven en die voortvloeit uit de volumecorrectie die TenneT verleent aan USG.
51. Uit het handhavingsverzoek en uit de hiervoor besproken bezwaargronden blijkt echter dat SABIC van mening is dat USG daarnaást, als eigenaar van een GDS, bovenop de hiervoor beschreven korting, een éigen verplichting heeft om de volumecorrectie op grond van artikel 29, zevende lid, van de E-wet uit te voeren. Hoewel SABIC ook op de hoorzitting bevestigt dat zij van mening is dat deze verplichting bestaat en dat USG middels het handhavingsverzoek dient te worden gehouden aan de naleving daarvan, is zij van mening dat dit niet zou leiden tot het tweemaal toekennen van de volumecorrectie.
52. Uit de tijdens de hoorzitting besproken rekenvoorbeelden en uit de toelichting daarbij, leidt de ACM af dat SABIC van mening is dat zij op grond van beide rechtsverhoudingen recht heeft op een vergoeding. SABIC meent ten eerste dat zij recht heeft op niet slechts een vergoeding naar rato,

⁴⁶ Bestreden besluit, randnummer 15.

⁴⁷ Gronden van bezwaar, randnummers 2.3.2-2.3.5.

⁴⁸ Zienswijze USG, p. 7-8.

maar op de gehele correctie die TenneT toepast ten aanzien van USG.⁴⁹ Bovendien verzoekt zij de ACM in haar handhavingsverzoek van 26 januari 2022 vast te stellen dat USG als eigenaar van een GDS, ten tweede, zelf óók verplicht is om voor het tarief dat zij SABIC in rekening brengt de volumecorrectieregeling toe te passen.⁵⁰ Evenals in het bestreden besluit stelt de ACM hier dan ook vast dat het tweemaal toepassen van een volumecorrectie noch redelijk, noch rechtvaardig is.

53. De ACM wijst deze bezwaargrond dan ook af. Daarbij wijst zij erop dat zij in het kader van dit handhavingsverzoek heeft beoordeeld of voor USG de verplichting bestaat om de volumecorrectie bedoeld in artikel 27, zevende lid, toe te passen; en of USG, door dit niet te doen, de E-wet heeft overtreden. De ACM stelt vast dat hier geen sprake is van een overtreding.

5.3. De ACM heeft zich niet onbevoegd verklaard voor de periode van 1 juli 2018 tot 9 juni 2022 (bezwaargrond 1)

54. Nu de ACM hiervoor heeft vastgesteld dat er geen sprake is van een overtreding van artikel 29, zevende lid, van de E-wet door USG, komt zij niet meer toe aan de bespreking van de eerste grond van bezwaar van SABIC, waarin SABIC aanvoert dat de ACM zich voor de periode van 1 juli 2018 tot 9 juni 2022 ten onrechte onbevoegd heeft verklaard.
55. Tijdens de hoorzitting van 5 december 2022 heeft de ACM verduidelijkt dat zij zich, anders dan SABIC veronderstelt, niet onbevoegd heeft verklaard tot het beoordelen van de situatie tijdens de genoemde periode.⁵¹ Zij heeft blijkens het voorgaande, en ook blijkens het bestreden besluit, geoordeeld dat in de periode voorafgaand aan de ontheffing evenmin sprake was van een overtreding.⁵² De ACM heeft zich daarentegen in het bestreden besluit wél onbevoegd verklaard om in algemene zin middels handhavend optreden USG te gelasten de gevolgen van een eventuele overtreding voor het verleden ongedaan te maken en SABIC voor die periode alsnog de volumekorting te verlenen.⁵³ SABIC heeft tijdens de hoorzitting verduidelijkt dat het haar hier ook niet om ging, maar dat haar handhavingsverzoek ziet op het beëindigen van de overtreding.⁵⁴ Nu hiervoor reeds is vastgesteld dat over de periode vanaf 1 juli 2018 tot heden geen sprake is van een overtreding van artikel 29, zevende lid, van de E-wet, behoeft deze bezwaargrond verder geen bespreking meer.

5.4. Conclusie

Gelet op het voorgaande zijn de bezwaren van SABIC ongegrond.

5.5. Proceskosten

SABIC verzoekt om vergoeding van proceskosten op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht. De kosten die de belanghebbende in verband met behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken komen uitsluitend voor vergoeding in aanmerking voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Nu de ACM de bezwaren van SABIC integraal ongegrond verklaart en de bestreden besluiten niet worden herroepen, bestaat er geen grondslag voor de toekenning van vergoeding van de door SABIC gemaakte proceskosten.

⁴⁹ Gronden van bezwaar, met name randnummers 2.3.2-2.3.5.

⁵⁰ Gronden van bezwaar, p. 2 en randnummers 2.2.1-2.2.26.

⁵¹ Verslag hoorzitting, p. 3-4.

⁵² Hiervoor randnummers 44-47; bestreden besluit, randnummers 16-18.

⁵³ Bestreden besluit, randnummer 7.

⁵⁴ Verslag hoorzitting, p. 3-4

6. Dictum

De Autoriteit Consument en Markt verklaart het bezwaar van SABIC Petrochemicals B.V. tegen het besluit van 27 juli 2022 met kenmerk ACM/UIT/578681 ongegrond.

De Autoriteit wijst het verzoek om vergoeding van de proceskosten af.

Den Haag, **03 februari 2023**

Hoogachtend,

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze,

w.g.

mr. M.T.P.J. van Oers
Directeur Juridische Zaken

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar de Rechtbank Rotterdam, Sector bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam . Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.

7. Bijlage: wettelijk kader

Artikel 10 E-wet

1. Het landelijk hoogspanningsnet omvat de netten die bestemd zijn voor transport van elektriciteit op een spanningsniveau van 110 kV of hoger en die als zodanig worden bedreven, met uitzondering van het net op zee, en landsgrensoverschrijdende netten met wisselstroom.
2. Onze Minister wijst op verzoek een naamloze of een besloten vennootschap voor tien jaar als netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet aan. Bij het verzoek wordt een besluit van de Autoriteit Consument en Markt overgelegd waaruit blijkt dat is voldaan aan het bepaalde bij of krachtens artikel 10a, vierde lid, en 10b.
3. De Autoriteit Consument en Markt besluit op verzoek van degene die wenst te worden aangewezen als netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet of naar aanleiding van een situatie, bedoeld in het achtste lid, of is voldaan aan het bepaalde bij of krachtens artikel 10a, vierde lid, en 10b.
(...)
9. Degene aan wie een ander net toebehoort dan het landelijk hoogspanningsnet of een landsgrensoverschrijdend net, wijst voor het beheer van dat net een of meer naamloze of besloten vennootschappen als netbeheerder aan.
10. Een aanwijzing als bedoeld in het negende lid geldt voor een periode van tien jaar, te rekenen vanaf de dag waarop Onze Minister heeft ingestemd met de aanwijzing op grond van artikel 12, tweede lid.
11. Degene aan wie een net toebehoort, handelt als beheerder van dat net, indien daarvoor geen beheerder is aangewezen krachtens deze wet. De bij of krachtens deze wet aan een netbeheerder opgelegde verplichtingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15 E-wet

1. De Autoriteit Consument en Markt kan op diens aanvraag ontheffing verlenen aan een eigenaar van een net, niet zijnde het landelijk hoogspanningsnet, van het gebod van artikel 10, negende lid, indien:
 - a. het bedrijfs- of productieproces van de gebruikers van het net om specifieke technische of veiligheidsredenen geïntegreerd is of het net primair elektriciteit distribueert voor de eigenaar van dat net of de daarmee verwante ondernemingen,
 - b. de aanvrager geen netbeheerder is en niet in een groepsmaatschappij als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek met een netbeheerder verbonden is,
 - c. het net binnen een geografisch afgebakende industriële locatie, commerciële locatie of locatie met gedeelde diensten ligt en dat net technisch, organisatorisch of functioneel verbonden is,
 - d. op het net minder dan 500 afnemers zijn aangesloten,
 - e. het net geen huishoudelijke eindafnemers van elektriciteit voorziet, tenzij er sprake is van incidenteel gebruik door een klein aantal huishoudelijke eindafnemers dat werkzaam is bij of vergelijkbare betrekkingen heeft met de eigenaar van het net en
 - f. de veiligheid en betrouwbaarheid van het net voldoende is gewaarborgd.
(...)
5. De eigenaar van een gesloten distributiesysteem beheert het gesloten distributiesysteem.
6. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 16, eerste lid, met uitzondering van onderdeel h, j en m, 19d, 19e, eerste lid, 23, 24, 24a, 26a, 28, 29, 31b, 31c, 42, tweede en derde lid, 51, 78, 79, 95lb, 95lc en 95m, negende lid, is van overeenkomstige toepassing voor de eigenaar van een gesloten distributiesysteem, met dien verstande dat:

- a. artikel 23, eerste lid, uitsluitend geldt voor zover er na aansluiting sprake is van een afnemer binnen het geografisch gebied waarbinnen het gesloten distributiesysteem ligt en deze aansluiting past bij het karakter van het gesloten distributiesysteem,
 - b. niet aan de verplichtingen, bedoeld in de in artikelen 23, eerste lid, en 24, eerste lid, genoemde paragrafen behoeft te worden voldaan en
 - c. in artikel 78 in plaats van «netbeheerder» wordt gelezen «eigenaar van een gesloten distributiesysteem».
- (...)

8. De Autoriteit Consument en Markt keurt op verzoek van een aangeslotene op een gesloten distributiesysteem de van kracht zijnde methode voor de berekening van de tarieven goed.

(...)

Artikel 29 E-wet

1. Het tarief waarvoor transport van elektriciteit zal worden uitgevoerd heeft betrekking op de ontvangst en het invoeden van elektriciteit door afnemers, ongeacht de plaats van ontvangst of invoeding van de elektriciteit en ongeacht de plaats van de aansluiting waar de elektriciteit op het Nederlandse net is ontvangen of ingevoerd en op systeemdiensten.
2. Het tarief, bedoeld in het eerste lid, wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit ontvangt op een aansluiting op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. Het tarief kan verschillen voor verschillende afnemers, afhankelijk van het spanningsniveau van het net waarop de afnemer is aangesloten. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het tarief tevens in rekening wordt gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit invoedt op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. In dat geval kan het tarief tevens verschillen voor het ontvangen of het invoeden van elektriciteit.
3. Het transporttarief wordt berekend per aansluiting. Voor de toepassing van het transporttarief wordt een streng van lichtmasten geacht te beschikken over één aansluiting.
4. In aanvulling op het bepaalde bij of krachtens het eerste, tweede en derde lid, kunnen bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot het tarief waarvoor transport van elektriciteit zal worden uitgevoerd ten behoeve van bij die maatregel aan te geven afnemers dan wel voor daarbij te omschrijven transport van elektriciteit.
5. Het tarief, bedoeld in het eerste lid, dient mede ter dekking van de kosten die zijn verbonden aan verplichtingen die voor het tijdstip van intrekking van de Elektriciteitswet 1989 door de aangewezen vennootschap zijn aangegaan met betrekking tot de aanleg van een verbinding voor het transport van elektriciteit tussen Nederland en Noorwegen.
6. De voordracht voor een krachtens het tweede lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.
7. Bij het in rekening brengen van het tarief, bedoeld in het eerste lid, past de netbeheerder voor een afnemer met een bedrijfstijd van ten minste 65% en een verbruik op jaarbasis van ten minste 50 GWh, niet zijnde een netbeheerder, in een kalenderjaar een volumecorrectie van ten hoogste 90% toe op de tariefdragers van het transporttarief die zien op verbruik of aan het net onttrokken vermogen, op basis van de formule:
volumecorrectie (in %) = $(\text{bedrijfstijd} - 65\%) / (85\% - 65\%) * (\text{verbruik} - 50 \text{ GWh}) / (250 \text{ GWh} - 50 \text{ GWh}) * 100$
waarbij
verbruik = de in de periode van een jaar aan het net onttrokken hoeveelheid elektriciteit, uitgedrukt in GWh met een maximum van 250 GWh.

8. De bedrijfstijd, bedoeld in het zevende lid, bedraagt maximaal 85% en wordt berekend met de formule:
bedrijfstijd (in %) = ((verbruik/kWmax)/totaal aantal uren in de periode van een jaar) * 100
waarbij

verbruik = de in de periode van een jaar in de daluren aan het net onttrokken elektriciteit geëxtrapoleerd naar die gehele periode, uitgedrukt in kWh

kWmax = het in de periode van een jaar maximaal aan het net onttrokken vermogen, uitgedrukt in kW.

9. Indien de afnemer, bedoeld in het zevende lid, beschikt over een productie-installatie voor de productie van elektriciteit uit restproducten van een productieproces, zoals restgassen of restwarmte, wordt op verzoek van de afnemer door de netbeheerder bij de toepassing van het achtste lid voor het verbruik genomen de in de periode van een jaar in de daluren verbruikte elektriciteit geëxtrapoleerd naar die gehele periode, uitgedrukt in kWh.

10. Onder de periode van een jaar, bedoeld in het zevende, achtste en negende lid, wordt verstaan de periode tussen:

- a. 1 juli van het kalenderjaar twee jaar voorafgaand aan het kalenderjaar, bedoeld in het zevende lid en
- b. 30 juni van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar, bedoeld in het zevende lid.

11. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld ter uitvoering van het zevende tot en met het tiende lid.